

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
OPĆINSKI SUD U LJUBUŠKOM
Broj: 63 0 I 043218 21 I
Ljubuški, 25.10.2022. godine

Općinski sud u Ljubuškom, sudac Filip Šaravanja, u ovršnom postupku tražitelja ovrhe Razvojna banka FBiH, Igmanska 1, Sarajevo, koju zastupa v.d. predsjednika Uprave Mensud Bašić, protiv ovršenika P.J., V. br. ..., Lj., kojeg zastupaju punomoćnici Marko i Dario Kraljević, odvjetnici iz Ljubuškog, radi prinudne naplate novčane tražbine, vrijednost spora 14.803,92 KM, odlučujući o prigovoru ovršenika, izvanraspravnim putem dana 25.10.2022. godine, donio je

R J E Š E N J E

- I. Djelomično se usvaja prigovor ovršenika izjavljen protiv rješenja o ovrsi ovoga suda broj 63 0 I 043218 21 I od 16.3.2022. godine i isto rješenje se mijenja na način da se ovrha obustavlja ovrha dijelu u kojem je određena prisilna naplata zakonskih zateznih kamata na glavno potraživanje.
- II. U ostalom dijelu prigovor se odbija kao neutemeljen i rješenje o ovrsi 63 0 I 043218 21 I od 16.3.2022. godine se u preostalom dijelu održava na snazi.
- III. Odbija se zahtjev ovršenika za dosudu troškova sastava prigovora u iznosu od 720,00 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Tražitelj ovrhe je dana 23.11.2022. godine podnio prijedlog za ovrhu radi prinudne naplate novčane tražbine, imovinskopravnog zahtjeva u visini od 14.803,92 KM uz pripadajuće zakonske zatezne kamate od 4.6.2021. godine pa do isplate protiv ovršenika, a na temelju ovršne isprave, presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 K 309886 19 Kžk od 26.11.2019. godine, uz prijedlog da se ovrha provede zabilježbom ovrhe u zemljišnim knjigama, utvrđivanjem vrijednosti i prodajom nekretnina u vlasništvu ovršenika i to k.č. ... Zgrada 3; dvorište pov. 36 m² i kuća i zgrada pov 37 m³, ukupne površine 73 m² upisane u zk. ul. br. ... k.o. Lj. i k.č. br. ..., Zgrada 8; garaža pov 4 m², upisana u zk. ul. br. ... k.o. Lj., te namirenjem tražitelja ovrhe iz iznosa dobivenog prodajom. Kao drugi predmet i sredstvo ovrhe predloženo je da se izvrši pljenidba i prijenos novčanog potraživanja kojeg ovršenik ostvaruje kod FZ MIO/PIO (mirovina).

Sud je u cijelosti usvojio prijedlog tražitelja ovrhe i donio rješenje o ovrsi br. 63 0 I 043218 21 I od 16.3.2022. godine uz određene troškove ovršnog postupka u visini od 500,00 KM a koji se odnose na ime pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi.

Ovršenik je u zakonskom roku putem punomoćnika podnio prigovor u kojem ističe da je ovrha određena na dva sredstva ovrhe – na nekretninama i na mirovini – ali da Zakon o ovršnom postupku ne poznaje kumulaciju sredstava ovrhe. Ta kumulacija bi u daljnjem tijeku ovrhe stvarala konfuziju jer treba imati u vidu da ovršenikova mirovina iznosi ... KM. To znači da se može obustavljati mjesečno polovica tog iznosa i tražitelj ovrhe bi se mogao iz iste namiriti i prije provedbe ovrhe na određenim nekretninama, koji postupak bi iziskivao velike troškove. Nadalje ukazuje da prema zemljišnoknjižnim izvadcima proizlazi da je riječ o jedinoj nekretnini ovršenika, a radi se o kući, dvorištu i garaži te treba imati u vidu stajalište Ustavnog suda da takva nekretnina ne može biti predmet ovrhe, naročito kada ovršenik ima druge imovine (mirovina) iz koje se tražitelj ovrhe može naplatiti. Predlaže da se ovrha nad navedenim nekretninama ne provodi već da se ista provede samo nad mirovinom ovršenika. Nadalje, ukazuje da u ovršnom naslovu nije presuđeno da će ovršenik platiti zakonsku zateznu kamatu. U tom slučaju se primjenjuje čl. 28. Zakona o ovršnom postupku, ali kamate bi u ovom slučaju mogle teći tek istekom paricijskog roka, tj. od 4.7.2021. godine, pa se predlaže da se rješenje u tom dijelu preinači. Ukazuje da je protiv predmetne ovršne isprave Ustavnom sudu BiH podnio apelaciju, te drži da bi, prema ažurnosti navedenog Suda, apelacija trebala biti riješena u iduća 3-4 mjeseca, a ovršenik očekuje da će ovršni naslov biti ukinut te ukazuje na mogućnost protuovrhe, što bi još više kompliciralo ovaj predmet. Naposljetku ukazuje da predmetno rješenje nema sve elemente sukladno zakonu zbog čega se rješenje o ovrsi ne može niti ispitati. Potražuje i troškove sastava prigovora u iznosu od 720,00 KM.

U odgovoru na prigovor tražitelj ovrhe ukazuje da ovršenik nije naveo niti jedan razlog za prigovor propisan zakonom te se protivi izjavljenom prigovoru. Ukazuje na odredbe čl. 8. Zakona o ovršnom postupku prema kojem ima pravo predložiti više predmeta i sredstava ovrhe, kao što je u konkretnom slučaju i postupljeno. Što se tiče predmeta ovrhe smatra da isti nisu izuzeti od ovrhe. U pogledu zakonske zatezne kamate ističe da nema mjesta primjeni čl. 28. Zakona o ovršnom postupku jer isti tretira izmjenu kamatne stope i plaćanje zakonskih zatezних kamata na troškove postupka, a što nije slučaj u ovom postupku. Drži da se trebaju primijeniti odredbe Zakona o obligacijskim odnosima koje reguliraju naplatu zakonskih zatezних kamata. Predlaže da se prigovor odbije.

Ocjenjujući navode prigovora i odgovora na prigovora sud je zaključio sljedeće:

Tvrđnja da je prijedlog za ovrhu neuređan jer ne sadrži sve potrebne elemente nije utemeljena. Analizom predmetnog prijedloga za ovrhu kojeg je sud usvojio svojim rješenjem o ovrsi razvidno je da isti sadrži sve elemente prijedloga za ovrhu propisane odredbama čl. 36. Zakona o ovršnom postupku FBiH ("Sl. novine FBiH" br. 32/03, 52/03,33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16, u daljnjem tekstu: ZOP) jer je u istom naznačena

ovršna isprava, tražitelj ovrhe, ovršenik, tražbina čije se ostvarenje traži, naznačeni su sredstvo i predmet ovrhe te ostali podaci koje svaki podnesak treba sadržavati.

U članku 8. st. 1. ZOP-a propisano je da sud određuje ovrhu onim sredstvima i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom predmetu. Iz toga proizlazi da predmet ovrhe može biti svaka stvar i pravo ovršenika koji nisu zakonom izuzeti od ovrhe. Jednako tako proizlazi da je pravo tražitelja ovrhe da predloži i više predmeta i sredstava ovrhe, što je u konkretnom slučaju i učinjeno, a sud će u fazi provedbe ovrhe voditi računa o tome da se ista provodi imajući u vidu i interese obje stranke, te da se izbjegne mogućnost naplate iznosa preko onoga potrebnog za namirenje. Također će sud paziti i na ograničenje u pogledu ovrhe na mirovini ovršenika u smislu odredbi čl. 138. ZOP-a.

Nadalje, sama činjenica da je ovršenik podnio apelaciju Ustavnom sudu protiv ovršne isprave nije od značaja za sami tijek ovršnog postupka jer ulaganje izvanrednih pravnih lijekova ne sprječava da sud postupi po pravomoćnoj i ovršnoj presudi. Također sud smatra paušalnom tvrdnju ovršenika da mu je nekretnina nad kojom je određena ovrha jedina u smislu prava na dom jer za to nije pružio bilo kakav dokaz.

Vezano za pitanje određivanja i tijeka zakonskih zatezних kamata na glavno potraživanje od strane suda koji vodi ovaj ovršni postupak valja imati u vidu sljedeće. U konkretnom slučaju tražitelj ovrhe je predložio ovrhu na osnovu presude nastale u kaznenom postupku. Tom presudom je tražitelju ovrhe dosuđen imovinskopravni zahtjev protiv ovršenika u točno određenom novčanom iznosu, te je još samo određeno da je ovršenik navedeni iznos dužan isplatiti u roku od jedne godine od dana pravomoćnosti presude. Među strankama nije sporna činjenica da je navedena presuda postala pravomoćna dana 4.6.2020. godine, a što je utvrđeno iz klauzule pravomoćnosti koja se nalazi na dostavljenoj ovršnoj ispravi. Kako je tražitelj ovrhe podnio prijedlog za ovrhu dana 23.11.2021. godine vidljivo je da njegov prijedlog za ovrhu nije preuranjen. Međutim, također je vidljivo da u ovršnom naslovu nije predviđeno da je ovršenik dužan isplatiti i zakonske zatezne kamate na navedeni iznos.

Sukladno odredbi 36. st. 1. i čl. 39. st. 1. ZOP-a ovršni sud po službenoj dužnosti je dužan paziti na načelo strogog formalnog legaliteta, naročito prilikom određivanja ovrhe u pogledu sadržaja ovršne isprave. Sud je tako, po prijedlogu tražitelja ovrhe, odredio naplatu zakonskih zateznih kamata na glavni dug koje nisu određene ovršnom ispravom. U tom smislu sud ima u vidu stajališta tražitelja ovrhe i ovršenika, gdje oba drže da određivanje i naplata zakonske zatezne kamate u ovom postupku nije sporna, ali koji imaju različita viđenja o tome od kada zakonska kamata ima teći, gdje se ovršenik poziva na primjenu odredbe čl. 28. ZOP-a, a tražitelj ovrhe na primjenu odredbi koje regulira Zakon o obveznim odnosima. Sud oba ova stajališta smatra pogrešnim jer je razvidno da ovršnom ispravom nije propisano plaćanje i zakonskih zateznih kamata na iznos glavnog duga. Pri tom sud cijeni da čl. 28. ZOP-a regulira da se u ovršnom postupku određuje naplata zakonske zatezne kamata ako to već nije navedeno u samoj ovršnoj ispravi, ali samo i isključivo kada je riječ o naplati troškova postupka. A vidljivo je da u ovršnoj ispravi nije

riječ o naplati troškova kaznenog postupka već isključivo o imovinskopravnom zahtjevu. Shodno tome, vodeći se načelom strogog formalnog legaliteta, nakon što je ispitao pravilnost rješenja o ovrsi u pogledu odluke o zakonskim zateznim kamatama na glavni dug, sud cijeni da se prilikom donošenja rješenja o ovrsi nije mogla odrediti ovrha za naplatu zakonske zatezne kamate na iznos glavnog duga, a kako se radi o primjeni materijalnog prava, to je ovaj sud odučio kao u stavku I. izreke ovog rješenja, na način da je nužno obustaviti ovrhu u dijelu u kome je određena naplata zakonske zatezne kamate na glavni dug. Kako je sud našao da nisu utvrđeni drugi razlozi u smislu čl. 47. ZOP-a koji sprječavaju ovrhu, u ostalom dijelu rješenje o ovrsi je valjalo ostaviti na snazi, te je odlučio kao u izreci pod stavkom II. izreke rješenja, sve temeljem čl. 49. st. 3. ZOP-a.

Zahtjev ovršenika za naknadu troškova postupka valjalo je odbiti s obzirom da ovršenik svojim prigovorom nije uspio. Jednim dijelom je ukazao na neutemeljenost rješenje o ovrsi po pitanju zakonskih zateznih kamata, ali je ukazivao na drugu pravnu osnovu a ne na onaj razlog na radi kojeg je sud po službenoj dužnosti izvršio djelomičnu obustavu rješenja o ovrsi. Stoga je i odlučeno kao u stavku III izreke rješenja.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu Široki Brijeg u roku od osam (8) dana po prijemu istog putem ovog suda. Žalba ne zaustavlja tijek ovršnog postupka.

Sudac

Filip Šaravanja